

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/95/2024
Identifikačné číslo spisu:	6121525482
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2025
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6121525482.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu „Pod Lipami - Štefánikova 209“, IČO: 36 146 366, Námestovo, Štefánikova 209/9, zastúpeného advokátkou JUDr. Luciou Krausovou, Námestovo, Bernolákova 403/50, proti žalovanému R. R. U., narodenému X. W. XXXX, W.Y., Š. XXX/X, o zaplatenie 731,32 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 13Csp/9/2022, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. septembra 2023 sp. zn. 9CoCsp/27/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. decembra 2022 č. k. 13Csp/9/2022-131 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 731,32 eura s 5 % úrokom z omeškania od 8. januára 2022 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie v konaní vychádzal zo stranami nepopieraných tvrdení, že žalovaný je vlastníkom bytu v bytovom dome spravovanom žalobcom a že mu boli doručené vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za roky 2018 až 2020. Nedoplatky, ktoré boli predmetom sporu, boli dôsledkom skutočnosti, že žalovaný nemal v uvedenom období v byte namontované nové merače tepla a vody a žalobcovi nenahlásil spotrebu teplej vody za toto obdobie, a preto bola jeho spotreba vody určená náhradným spôsobom podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 240/2016 Z. z., ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného v teplej úžitkovej vode a rozpočítavania množstva tepla (ďalej len „vyhláška MH SR“). Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný si nesplnil povinnosti vyplývajúce z vyúčtovania nákladov za služby spojené s užívaním bytu a uložil mu povinnosť zaplatiť žalobcovi nedoplatky za služby, ktoré mu boli poskytované v rokoch 2018, 2019 a 2020, spolu v sume 731,32 eura. K

omeškaniu so splnením povinnosti, resp. k začiatku omeškania neuviedol žalobca žiadne skutkové tvrdenia, a preto mu súd úrok z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po podaní žaloby, t. j. od 8. januára 2022; keďže žalobca žiadal aj priznanie úroku z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a vo zvyšku (úrok z omeškania od 7. októbra 2021 do 7. januára 2022) žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobca bol úspešný v celom rozsahu uplatňovanej istiny, neúspech mal len v zanedbateľnej časti, čo súd pre účely náhrady trov konania vyhodnotil ako plný úspech žalobcu v spore.

3. Krajský súd v Žiline (ďalej tiež „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie len „nižšie súdy“) podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 26. septembra 2023 sp. zn. 9CoCsp/27/2022 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou, v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, nakoľko sa v ňom súd vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného. Bol toho názoru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie sporu a svoje rozhodnutie primerane odôvodnil.

4. Odvolací súd sa vo veci zaoberal najprv námietkou žalovaného, že o žalobe rozhodoval nezákonný sudca a zistil, že sudcovi Mgr. Martinovi Jažembovskému bol s jeho súhlasom v zmysle ustanovenia § 11a ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 385/2020 Z. z.“) rozhodnutím predsedníčky Krajského súdu v Žiline č. Spr 7232/2022 s účinnosťou od 20. júna 2022 určený výkon funkcie hostujúceho sudcu na Okresnom súde Námestovo. Dodatkom č. 5 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 z 20. júna 2022 prijatým predsedníčkou Okresného súdu Námestovo JUDr. Gabrielou Kyseľovou, došlo k zmene dovtedajšieho Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 tak, že sudcovi Mgr. Martinovi Jažembovskému boli pridelené nerozhodnuté spisy z dôvodu zmeny obsadenia súdu sudcami, ako aj zabezpečenia realizácie ústavného práva účastníkov na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov, na základe rozvrhom určeného kľúča stanoveného v čl. 1 ods. 3 písm. a) až c) dodatku č. 5 k Rozvrhu práce na rok 2022. O pridelení tejto veci bol do súdneho spisu riadne zazurnalizovaný záznam (č. l. 95). Odvolací súd skonštatoval, že pridelenie danej veci na konanie a rozhodnutie o nej sudcovi Mgr. Martinovi Jažembovskému bolo vykonané zo zákonných dôvodov a že týmto k porušeniu práva strany sporu na zákonného sudcu nedošlo.

5. Na námietky žalovaného v odôvodnení rozsudku ďalej uviedol, že súd prvej inštancie, i Okresný súd Banská Bystrica ako upomínací súd, označovali žalobcu Pod Lipami - Štefánikova 209, IČO: 36 146 366, Štefánikova 209/9, Námestovo, v súlade s jeho označením v registri spoločností vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a že označenie žalovaného v žalobe napriek chýbajúcemu údaju o jeho telefónnom čísle a elektronickej adrese bolo dostatočné pre jeho identifikovanie, bez rizika zámeny s inou osobou. Odvolací súd preskúmal na základe námietky žalovaného náležitosti žaloby a dospel k záveru, že žaloba bola podaná v súlade so zákonom o upomínanom konaní (zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Z obsahu spisu zistil, že Okresnému súdu Banská Bystrica, ako súdu kauzálnu príslušnému podľa § 2 zákona o upomínanom konaní, bol 22. októbra 2021 doručený návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu, podaný elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronickeho formulára. Návrh bol autorizovaný podľa osobitného predpisu [zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o e-Governmente“)] a bol autorizovaný kvalifikovaným elektronickým podpisom advokáta podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona o e-Governmente.

6. K námietke, že žalovaný je v spore spotrebiteľom, odvolací súd poukázal na ustanovenie § 290 CSP, podľa ktorého spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, pričom spotrebiteľskú zmluvu

definuje Občiansky zákonník v § 52 ods. 1, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára obchodník so spotrebiteľom. Pretože žalobca, ako spoločenstvo zriadené podľa § 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) je právnickou osobou sui generis založenou na správu bytov a nebytových priestorov a je neziskovou organizáciou, nemôže podnikat' v zmysle definície podnikania stanovenej v § 2 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) a nemôže vykonávať samostatne, vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť, ani žiadnu činnosť za účelom dosiahnutia zisku, teda predmetný spor nie je spotrebiteľský.

7. Odvolací súd mal za to, že s reklamáciami k vyúčtovaniu tepla, vodného a stočného a ostatných služieb žalobcu za obdobie rokov 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020 podanými žalovaným, sa súd prvej inštancie dostatočne vypořiadal v bode 11. odôvodnenia rozsudku tak, že žalovaný v reklamáciách za roky 2018 a 2020 namietal „len“, že nespotreboval vyúčtované množstvá energií a vody, čo zodpovedalo skutočnosti, keďže účtovanie spotreby žalovanému nemalo pôvod v skutočnej spotrebe, ale šlo o náhradný výpočet spotreby z dôvodu, že žalovaný nemal v byte namontované nové merače energií a vody. Samotná správnosť podkladov pre výpočet nedoplatkov žalovaného nebola medzi stranami sporná. Odvolací súd poukázal na listiny predložené žalobcom (č. l. 119, 120 a 121), z ktorých vyplýva, že spoločnosť TECHEM s. r. o., vybavila reklamáciu odvolateľa odpoveďou na jeho list z 2. júla 2021 listom z 27. júla 2021, že od roku 2017 sa spotreba energií v obytnom dome zisťuje na diaľku rádiovým spôsobom, bez vstupu odpočítára do bytu a keďže nemá osadené rádiové PRT, ani rádiové vodomery a nenahlásil stav na meračoch, bola mu stanovená náhradná spotreba podľa platných právnych noriem. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že oboznamovanie vlastníkov bytov o udalostiach v bytovom dome vyvesením listiny o nich na vchodových dverách bytového domu, bol obvyklým spôsobom, čo vyplynulo z čestného prehlásenia ostatných vlastníkov bytov (č. l. 122), ako aj snímok preukazujúcich spôsob oznamovania informácií. O tomto spôsobe oznamovania informácií v bytovom dome žalovaný musel byť informovaný, keďže v rokoch 2001 až 2003 bol členom rady spoločenstva bytov, čo nepopieral. Taktiež ako člen rady spoločenstva bol oboznámený so zmluvou o spoločenstve, ktorá je podľa ustanovenia § 7a ods. 1 zákona č. 182/1993 Z. z. záväzná pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, a to aj pre prípad, že vlastník bytu nadobudol vlastníctvo až po uzavretí zmluvy o spoločenstve podľa § 7a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

8. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani námietky žalovaného k procesnému postupu súdu prvej inštancie, že mu nedoručil listiny (návrh na pokračovanie v konaní, odstránenie chýb v písaní a iných nesprávnostiach a čestné prehlásenie z 2. novembra 2022). Vychádzal zo zistení, že návrh na pokračovanie v konaní a opravu chýb bol žalovanému doručený (č. l. 49) a že s obsahom čestného prehlásenia súd oboznamoval na pojednávaní konanom 16. decembra 2022, ktorého sa odvolateľ, napriek riadnemu predvolaniu, bez riadneho ospravedlnenia nezúčastnil. Lekárske potvrdenie, ktorým žalovaný preukazoval dôvody neúčasti na pojednávaní, odvolací súd nepovažoval za dostatočné ospravedlnenie, nakoľko z neho nevyplyva, že by lekárske ošetrenie bolo žalovanému poskytnuté 16. decembra 2022 o 8.00 hod., kedy sa o veci pojednávalo a ani to, že žalovaný nebol schopný ospravedlniť svoju neúčasť na pojednávaní telefonicky alebo e-mailom v tento deň ešte pred pojednávaním.

9. Na námietku odvolateľa, že súd prvej inštancie nevykonával ním navrhnuté dôkazy, odvolací súd preskúmal dôvody uvedené v bode 11. napadnutého rozhodnutia a dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne a vyčerpávajúco vysvetlil, prečo navrhované dôkazy nevykonával a s týmto odôvodnením sa stotožnil. K námietke, že súd prvej inštancie nevykonával výsluch odvolateľa, odkázal na bod 21. odôvodnenia rozsudku, podľa ktorého súd vychádzal z toho, že sa bez riadneho ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie nariadené na 16. decembra 2022, teda svojou pasivitou znemožnil vykonanie navrhovaného dôkazu. Za postup v súlade so zákonom považoval aj to, že súd prvej inštancie na pojednávaní 16. decembra 2022, neoboznamoval obsah listinných dôkazov doručených stranám, pretože to nikto na pojednávaní nenavrhol. Mal za to, že žalovaný mohol v priebehu konania súdu prvej inštancie uviesť všetky rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť všetky dôkazy na ich preukázanie. Ak tak neurobil a nedostavil sa na pojednávanie 16. decembra 2022, dostal sa sám do procesnej situácie, že

neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas. K ďalším námietkam žalovaného odvolací súd uviedol, že na ne nebolo potrebné dávať osobitné odpovede, pretože neboli pre vec podstatné. Rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil právne ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 a 2 CSP a vecne úspechom žalobcu.

10. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil ustanoveniami § 420 písm. e) a f) CSP a navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu a aj rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dovolaní namietal, že vo veci na súde prvej inštancie rozhodoval nezákonný sudca a že porušenie jeho procesných práv konaním súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

11. Žalovaný namietal, že na súde prvej inštancie rozhodoval nezákonný sudca, pretože predmetná vec napadla 21. februára 2022 do súdneho oddelenia sudkyne Mgr. Kataríny Radičovej, čím sa stala zákonnou sudkyňou v danej veci a zákonné podmienky pre zmenu zákonného sudcu a pridelenie veci na konanie a rozhodnutie Mgr. Martinovi Jažembovskému, host'ujúcemu sudcovi Krajského súdu v Žiline neboli splnené, pretože dodatok č. 5 k Rozvrhu práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 nemohol byť prerokovaný 6. júna 2022 v pléne sudcov tohto súdu, nakoľko Mgr. Martin Jažembovský, sa stal host'ujúcim sudcom Krajského súdu v Žiline až jeho vymenovaním do tejto funkcie 20. júna 2022, až 30. júna 2022 bol vyradený na krajskom súde z oddelenia 10Co ako súdny úradník a zaradený ako host'ujúci sudca s miestom výkonu sudcu na Okresnom súde Námestovo, a preto predsedníčka Krajského súdu v Žiline nemohla pred 1. júlom 2022 vydať rozhodnutie, ktorým Mgr. Martinovi Jažembovskému od 20. júna 2022 platne určila výkon funkcie sudcu na Okresnom súde Námestovo a on sa 22. júna 2022 nemohol stať zákonným sudcom v prejednávanej veci. Toto znamená, že vo veci nerozhodoval zákonný sudca, čím došlo k porušeniu jeho práva na zákonného sudcu.

12. Porušenie práva na spravodlivý proces namietal dovolateľ aj pre nepreskúmateľnosť napádaného rozhodnutia, ktorá spočíva predovšetkým v nedostatočnom odôvodnení a nevysporiadaní sa s jeho odvolacími námietkami. Podľa dovolateľa sa odvolací súd vôbec nevyjadril k nesprávnemu označeniu žalobcu, ako aj predmetu sporu, v plnomocenstve na jeho zastupovanie v spore udelenom JUDr. Veronike Leppovej, ktoré nebolo dostatočne autorizované podľa zákona o e-Governmente a ani k nedostatku splnomocnenia advokátky JUDr. Lucie Krausovej, ktorému chýbalo jeho prijatie splnomocnenou advokátkou a preto, ak prihliadol na úkony vykonané v konaní týmito advokátkami, na ktoré neboli splnomocnené, porušil jeho procesné práva. Ďalej namietal porušenie práva na kontradiktórnosť konania tým, že mu súdy nedoručili splnomocnenia pre JUDr. Leppovú a JUDr. Krausovú, podanie advokátky JUDr. Leppovej označené ako „odstraňovanie chýb v písaní a iných zrejmych nesprávosti“, čestné prehlásenie z 2. novembra 2022, ako aj iné listiny predložené žalobcom v priebehu konania (č. l. 117 až 126 spisu) a preto sa k nim nemohol vyjadriť.

13. Žalovaný považoval za nesprávny aj právny názor odvolacieho súdu, že v danej veci nejde o spotrebiteľský spor, pričom sa tak ako i súd prvej inštancie, nezaoberal vznesenou námietkou premĺčania uplatneného nároku. Podľa žalovaného odvolací súd rozhodol predčasne, bez dostatočného zistenia skutkového stavu, pretože nevykonal ním navrhnuté dôkazy a vykonané dôkazy nesprávne skutkovo a právne posúdil.

14. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že žalovaný nepreukázal tvrdené vady napádaných rozhodnutí a navrhol dovolanie ako nedôvodné podľa ustanovenia § 448 CSP zamietnuť.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, spĺňajúca podmienku vysokoškolského vzdelania druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), v ktorej neprospech bolo napádané rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napádané rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

16. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

17. V danej veci žalovaný odvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovení § 420 písm. e) a f) CSP. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

18. Dovolateľ uplatnil dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP tým, že namietal rozhodovanie iným ako zákonným sudcom v konaní pred súdom prvej inštancie.

19. Právo na zákonného sudcu je zaručené v ustanovení čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov, ďalej len „ústava“), podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

20. Ústavný súd v súvislosti s právom na zákonného sudcu uviedol, že princíp zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci, keďže na jednej strane dotvára a upevňuje sudcovskú nezávislosť a na strane druhej predstavuje pre účastníka konania, resp. stranu sporu záruku, že na rozhodnutie jeho veci sú povolané súdy a sudcovia podľa vopred ustanovených zásad tak, aby bola zachovaná zásada pevného a náhodného pridelenia súdnej agendy a aby bol vylúčený pre rôzne dôvody a rozličné účely výber súdov a sudcov „ad hoc“ (napr. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07).

21. Zákonný sudca je podľa judikatúry ústavného súdu sudca, ktorý spĺňa zákonom ustanovené podmienky na funkciu sudcu. Okrem toho za zákonného sudcu treba považovať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu; ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte; ako aj sudcu, ktorému boli veci pridelené z dôvodu vylúčenia iného sudcu pre zaujatosť alebo pre iné ďalšie dôvody (rozhodnutia ÚS SR zn. II. ÚS 118/02 a zn. II. ÚS 119/02).

22. Súčasťou základného práva na zákonného sudcu, resp. na súd zriadený zákonom, je popri požiadavke zákonného vymedzenia vecnej, miestnej a funkčnej príslušnosti súdu, rozdelenia súdnej agendy medzi sudcov a senáty, vrátane stanovenia ich počtu a zloženia, vylúčenia sudcu z prejednávania a rozhodnutia veci z dôvodov jeho zaujatosti, aj právo na náležité preskúmanie námietok strany sporu, že došlo k porušeniu z týchto požiadaviek vyplývajúcich práv a následné vyporiadanie sa s nimi súdom príslušným na rozhodnutie o nich preskúmateľným spôsobom (I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 87/01, I. ÚS 115/02, III. ÚS 202/02 a III. ÚS 116/06).

23. Z judikatúry ústavného súdu i ESRP teda možno vyvodiť, že súčasťou záruk spojených s právom na zákonného sudcu sú aj požiadavka transparentnosti a predvídateľnosti pridelenia veci zákonnému sudcovi, t. j. pridelenia súdnej agendy, ktoré musí byť regulované priamo v rozvrhu práce (formálny aspekt), ako aj požiadavka stability súdu zabraňujúcej svojvoľnému odňatiu veci zákonnému sudcovi po tom, ako mu bola pridelená. Obe tieto požiadavky musia byť reálne, transparentné, určené vopred a musia obsahovať záruky proti ich zneužitiu (materiálny aspekt), aby mohlo dôjsť k naplneniu práva na zákonného sudcu.

24. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu, upravujú ustanovenia § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorých zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

25. Záruka súvisiaca so spôsobom určenia zákonného sudcu sa prejavuje reguláciou prijatou v § 51 ods. 1 zákona o súdoch, podľa ktorého sa veci určené podľa predmetu konania v súlade s rozvrhom práce pridávajú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, ak tento zákon neurčuje inak. Súdnym úradníkom sa pridávajú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

26. Rozvrh práce vydáva predseda súdu pre účely zabezpečenia riadenia súdu v oblasti výkonu súdnictva [§ 49 písm. a) zákona o súdoch] a definovaný je ustanovením § 50 ods. 1 zákona o súdoch ako akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok. Obsah rozvrhu práce je určený v § 50 ods. 2 zákona o sudcoch a jeho vykonávacích predpisoch.

27. Požiadavka zákazu svojvoľného odňatia veci zákonnému sudcovi má svoje vyjadrenie v § 51 ods. 4 zákona o súdoch, podľa ktorého sa náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom podľa rozvrhu práce alebo jeho zmeny prerozdeľujú už pridelené veci aj v prípade a) dlhodobej šesť týždňov presahujúcej neprítomnosti zákonného sudcu, ktorému bola vec pridelená, b) zmeny v obsadení súdu sudcami, a to vrátane zmeny v dôsledku dočasného pridelenia sudcu; pri zmene v zložení senátu sa vec ponecháva v pôvodnom senáte alebo sa prerozdelí do iného senátu, kde sa zaraďuje sudca spravodajca tak, aby prerozdelením vecí bola zabezpečená rovnomerná zaťaženosť senátov na súde, c) výraznej nerovnomernosti zaťaženosť sudcov a d) ak bol zákonný sudca, ktorému bola vec pridelená, z konania a rozhodovania vo veci vylúčený.

28. Odvolací súd v bode 12. odôvodnenia napadnutého rozsudku k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP uviedol, že k prerozdeleniu spisov v súvislosti s určením výkonu funkcie na Okresnom súde Námestovo došlo zo zákonných dôvodov stanovených v § 51 ods. 4 písm. b) veta pred bodkočiarkou a písm. c) zákona o súdoch v súlade s rozvrhom práce, a preto túto námietku žalovaného považoval za nedôvodnú.

29. Dovolací súd sa pri preskúmaní oboznámil s rozvrhom práce súdu prvej inštancie na rok 2022 a s jeho dodatkom č. 5, dodatkom č. 5 k rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline (rozvrhy práce sú verejne prístupné na stránke ministerstva spravodlivosti), zoznamom hosťujúcich sudcov, ktorý vedie Súdna rada Slovenskej republiky a zistil, že Mgr. Martin Jažembovský bol vymenovaný 20. júna 2022 do funkcie sudcu ako hosťujúci sudca v obvode Krajského súdu v Žiline a rozhodnutím predsedníčky Krajského súdu v Žiline č. Spr 7232/2022 podľa ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. s účinnosťou od 20. júna 2022 bol určený výkon funkcie hosťujúceho sudcu Mgr. Martina Jažembovského na Okresnom súde Námestovo. Rozvrh práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 bol zmenený okrem iného dodatkom č. 5 z 22. júna 2022, ktorým boli (okrem iného) prerozdelené veci z oddelenia 3Csp, 4Csp a 13Csp z dôvodu zmeny obsadenia súdu sudcami (určenie výkonu funkcie hosťujúceho sudcu na Okresný súd Námestovo), ako aj zabezpečenia realizácie práva účastníkov na prejednanie vecí bez zbytočných prieťahov do oddelenia 14Csp, do ktorého bol zaradený hosťujúci sudca Krajského súdu v Žiline Mgr. Martin Jažembovský. Dôvody prijatia tohto dodatku k rozvrhu práce na Okresnom súde Námestovo zodpovedajú dôvodom uvedeným v ustanovení § 51 ods. 4 písm. b) zákona o súdoch.

30. Dovolací súd po oboznámení sa s Rozvrhom práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 a jeho dodatku č. 5 zistil, že v nich formulované pravidlá prerozdelenia už pridelených vecí v súvislosti s určením výkonu hosťujúceho sudcu Mgr. Jažembovského na tento súd boli transparentné, zrozumiteľné a že k nemu došlo na základe zákonných dôvodov a v súlade s rozvrhom práce. Z uvedeného vyplýva záver, že dodržanie formálnych pravidiel prerozdelenia už pridelených vecí stanovených rozvrhom práce súdu prvej inštancie na rok 2022, ktoré boli preskúmané odvolacím súdom podľa príslušných ustanovení rozvrhu práce s jeho dodatkami, má za následok akceptovateľnosť spôsobu predvídateľného určenia zákonného sudcu Mgr. Martina Jažembovského podľa rozvrhu práce. Žalovaným namietaná skutočnosť, že hosťujúci sudca bol sudcom Krajského súdu v Žiline a až dodatkom č. 5 k Rozvrhu práce Krajského súdu v Žiline na rok 2022 bol zaradený ako hosťujúci sudca s miestom výkonu funkcie sudcu na Okresnom súde Námestovo s účinnosťou od 1. júla 2022, pre posúdenie jeho námietky nebola podstatná, pretože podľa ustanovenia § 11a ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. určuje hosťujúcemu sudcovi okresný súd, na ktorom má vykonávať funkciu sudcu, predseda krajského súdu svojím rozhodnutím (rozhodnutie predsedníčky Krajského súdu v Žiline č. Spr 7232/2022). O určení okresného súdu, na ktorom má hosťujúci sudca Mgr. Jažembovský vykonávať svoju funkciu bolo rozhodnuté 20. júna 2022, a preto mohol byť Rozvrh práce Okresného súdu Námestovo na rok 2022 zmenený dodatkom č. 5 reagujúcim na toto určenie z 20. júna 2022 (z rovnakého dňa).

31. Na základe uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že žalobca neopodstatnene namietal vadu v konaní uvádzanú v ustanovení § 420 písm. e) CSP, že v konaní pred súdom prvej inštancie rozhodol o veci nezákonný sudca, dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. e) CSP teda nie je daný.

32. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP je a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

33. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide, napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

34. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestranom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov.

35. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, ktorý tvrdí, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo. Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k vadám zmätočnosti, spočívajúcich v nesprávnom hodnotení výsledkov dokazovania a s tým súvisiacich záverov o skutkovom stave veci zistenom súdmi nižších inštancií, a zároveň aj v nesprávnom právnom posúdení veci.

36. Dovolací súd na základe prevažujúcej argumentácie dovolateľa o nedostatočnom vysporiadaní sa s jeho námietkami proti splnomocneniam žalobcu udeleným advokátke JUDr. Leppovej a JUDr. Krausovej

posudzoval tieto splnomocnenia na jeho zastúpenie v danom konaní.

37. Splnomocnenie je jednostranný úkon zastúpeného, ktorý preukazuje existenciu právneho vzťahu zastúpenia, oprávnenie zástupcu konať za zastúpeného a tiež rozsah zastúpenia. Pokiaľ splnomocnenie oprávňuje zástupcu urobiť len určité úkony, ide o tzv. jednoduché splnomocnenstvo. Splnomocnenie, ktoré preukazuje oprávnenie zástupcu konať za zastúpeného v celom konaní, je tzv. procesné splnomocnenie. O procesné splnomocnenie ide tiež vtedy, ak sa v ňom výslovne neuvádza, že platí len pre určité úkony (R 56/1969). Je vždy vecou zastúpeného, či v každej veci alebo ku každému právnomu úkonu, ktorý má byť urobený v jeho zastúpení, vystaví zástupcovi zvláštnu plnú moc alebo či mu udelí všeobecnú plnú moc. Určujúcim je v každom prípade iba to, či je z obsahu splnomocnenia dostatočne zrejmý rozsah oprávnenia zástupcu konať za zastúpeného. Z uvedeného vyplýva, že nevyhnutnou obsahovou náležitosťou splnomocnenia je jeho rozsah a vôľa poverenej osoby splnomocnenie splnomocnencom prijať, inak je splnomocnenie neplatné. O takého ide napríklad v prípade, ak ani výkladom nie je možné sa dopátrať jeho rozsahu (uznesenie najvyššieho súdu zo 14. mája 2014 sp. zn. 7MCdo/6/2013).

38. Dovolací súd zo spisu zistil, že žalobca označený ako Spoločenstvo vlastníkov bytov POD LIPAMI splnomocnil 20. septembra 2021 advokátku JUDr. Veroniku Leppovú na podanie návrhu proti žalovanému na vymáhanie nedoplatkov z vyúčtovania za služby, ktoré mu boli poskytnuté v súvislosti s užívaním jeho bytu a nebytových priestorov v dome v sume 731,32 eura (takto bola žaloba aj skutočne podaná) a na zastupovanie vo všetkých veciach a pri úkonoch, ktoré si táto vec bude vyžadovať. Splnomocnenie bolo z listinnej podoby transformované do elektronickej advokátkou JUDr. Leppovou 22. októbra 2021 zaručenou konverziou podľa osvedčovacej doložky na č. 1. 13 spisu. Žalobca na námietku žalovaného v odpore predložil splnomocnenie, v ktorom bol žalobca riadne označený v súlade so zápisom v Registri spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky ako „Pod Lipami - Štefánikova 209“, IČO: 36 146 366, so sídlom Námestovo, Štefánikova 209/9. Toto splnomocnenie bolo v súlade s ustanovením § 36 ods. 2 zákona o e-Governmente zaručenou konverziou vykonanou advokátkou transformované do elektronickej podoby podľa osvedčovacej doložky zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby z 18. februára 2022 na č. 1. 60 spisu. Uvedeným bol odstránený nedostatok v splnomocnení spočívajúci v nesprávnom označení žalobcu, ktorý bol inak v podanej žalobe jednoznačne identifikovaný.

39. Ani v splnomocnení žalobcu advokátky JUDr. Lucie Krausovej z 22. novembra 2022 dovolací súd nezistil také nedostatky, ktoré by spochybňovali zastupovanie žalobcu v konaní proti žalovanému. Splnomocnenie žalobca predložil súdu na odročenom pojednávaní 29. novembra 2022, na ktorom sa zúčastnila za žalobcu aj predsedníčka spoločenstva, ktorá je jeho štatutárnym orgánom a koná v jeho mene (§ 7c ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.) a súd prvej inštancie mohol z vykonávania zastúpenia konkludentne vyvodiť, akého sporu sa zastupovanie týka a aj samotný súhlas advokátky s udeleným splnomocnením (rozhodnutie ÚS SR zn. I. ÚS 117/2019).

40. Ani dovolací súd tak v danej veci nezistil, že by zastupovaním žalobcu advokátkou JUDr. Leppovou a neskôr JUDr. Krausovou došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces, a to aj keď sa odvolací súd osobitne nezaoberal jeho námietkami proti splnomocneniam žalobcu udeleným týmito advokátkami, nakoľko z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05).

41. Žalovaný namietal aj porušenie zásady kontradiktórnosti daného konania, ku ktorému došlo tým, že mu neboli doručené listiny predložené súdu žalobcom (čestné prehlásenie vyhlásenie z 2. novembra 2022 a ďalšie založené v spise ako č. 1. 117 až 129), a preto sa k nim nemohol vyjadriť.

42. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorá okrem iných procesných záruk kladie dôraz aj na zachovanie kontradiktórnosti konania a „rovnosti zbraní“ (III. ÚS 402/08). Podstatou kontradiktórnosti a s ňou súvisiacou „rovnosťou zbraní“ je, aby

všetci účastníci konania mali reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na „protiargumenty“ protistrany. Osobitne to platí o sporových konaniach, v ktorých stoja proti sebe žalobca a žalovaný a kde sa v celom rozsahu uplatňuje kontradiktórnosť konania (napr. IV. ÚS 42/09 a IV. ÚS 147/04).

43. Listiny, o ktorých dovolateľ tvrdí, že sa nemal možnosť s nimi oboznámiť, boli preložené a oboznámené na pojednávaní 16. decembra 2022, na ktoré sa žalovaný bez ospravedlnenia nedostavil. Keďže podľa ustanovenia § 188 ods. 1 CSP sa dokazovanie vykonáva na pojednávaní, žalovaný sa neúčastou na pojednávaní, na ktoré bol riadne predvolaný (a ktoré už bolo 2 razy odročené) sám pripravil o možnosť oboznámiť sa s listinami predloženými na pojednávaní a vyjadriť sa k nim. Dovolací súd pre toto, pri zohľadnení požiadavky hospodárnosti konania, dospel k záveru, že žalovanému nebolo postupom súdu, znemožnené vyjadriť sa k návrhom a listinám predloženým na tomto pojednávaní žalovaným, a to aj preto, že nešlo o listiny, ktoré by obsahovali zmenu podstatných skutkových tvrdení žalobcu v spore.

44. Z obsahu dovolania v danej veci ďalej vyplýva, že dovolateľ namietal nedostatok dôvodov rozhodnutia odvolacieho súdu, pričom poukazoval najmä na to, že súd sa nezaoberal jeho podstatnými tvrdeniami o premlčaní nároku a že v danom vzťahu bol spotrebiteľom.

45. Podľa odvolacieho súdu v danej veci obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Odvolací súd podľa názoru dovolacieho súdu v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísal obsah podstatných skutkových tvrdení sporových strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlil, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdil, citoval ustanovenia právnych noriem, ktoré na zistené aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (ktoré treba v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie chápať ako jeden vecný celok) spĺňa požiadavky ustanovenia § 393 CSP na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd sa v bode 18. odôvodnenia rozsudku osobitne zaoberal charakterom právneho vzťahu medzi stranami a zdôraznil, že žalobca ako spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nie je podnikateľom podľa ustanovenia § 2 ods. 1 ObZ a preto ani dodávateľom v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 OZ. Rovnako ani nesprávnym zápisom veci do súdneho registra neboli porušené práva žalovaného, ak sa pri jej posudzovaní neaplikovali osobitné ustanovenia Civilného sporového poriadku pre spotrebiteľské spory.

46. Dôvodom pre posúdenie odôvodnenia odvolacieho súdu za nedostatočné preto, že sa v ňom nezaoberal námietkou premlčania nároku vznesenou žalovaným v konaní pred súdom prvej inštancie, nie je táto okolnosť, nakoľko odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie (ktorý dôvody, pre ktoré nepovažoval námietku premlčania za dôvodnú uviedol v bode 19. odôvodnenia svojho rozsudku).

47. K námietke žalovaného v dovolaní, že súd prvej inštancie nevykonával všetky ním navrhnuté dôkazy a tým nedostatočne zistil skutkový stav veci, dovolací súd poukazuje na to, že právomoc súdu konať o veci, ktorej sa týka žaloba, v sebe obsahuje i posúdenie toho, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Súd nie je v civilnom sporovom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky nimi navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, nie procesných strán. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za vadu zmätočnosti (R 125/1999). Nevykonanie navrhovaného dôkazu, ktorý by mohol mať vplyv na posúdenie skutkového stavu, ktorý z dovtedy vykonaných dôkazov nemožno bezpečne ustáliť, možno kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivé súdne konanie v zmysle ustanovenia čl. 46 ods. 1 ústavy (III. ÚS 332/09, 4Cdo/100/2018, 4Cdo/76/2020, 5Cdo/202/2018). Ak všeobecný súd nevykoná dôkaz

navrhovaný stranou konania, hoci tento má preukazovať takú, medzi stranami konania spornú skutkovú okolnosť, ktorá je pre meritórne posúdenie žalobného nároku významná, či dokonca rozhodujúca, znemožní tým strane konania uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Znamená to vo svojich dôsledkoch aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa ustanovenia čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 168/2019).

48. Podstatou dovolacieho prieskumu nie je prehodnocovanie skutkového stavu dovolacím súdom, ale kontrola postupu súdov oboch nižších inštancií pri jeho zisťovaní a hodnotení výsledkov dokazovania. Otázka, či súd pri zisťovaní skutkového stavu rešpektoval ústavno-procesné zásady (napr. zákaz tzv. deformácie dôkazu či opomenutia dôkazu, zásadu rovnosti zbraní, priamosti, voľného hodnotenia dôkazov), je otázkou procesnoprávnou, ktorá ako taká môže byť prezentovaná dovolaciemu súdu v dovolaní ako prípustný a dovolený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ak súd aplikuje dôkladne hmotné právo, má vždy vplyv na jej právne posúdenie, a preto takéto chybné rozhodnutie súdu súčasne spočíva aj v nesprávnom právnom posúdení (I. ÚS 6/2018, 4Cdo/88/2019).

49. Preskúmaním spisu dovolací súd zistil, že súd prvej inštancie svoj záver o nepotrebnosti vykonať dôkazy navrhnuté žalovaným veľmi podrobne odôvodnil v bode 11. odôvodnenia rozsudku, čo v súvislosti s konkrétnymi odvolacími námietkami žalovaného považoval za dostatočné aj odvolací súd, dovolať potrebu doplnenia dokazovania nepreukázal, a preto dovolanie ani v tejto časti nebolo podľa dovolacieho súdu dôvodné.

50. Na ďalšie dovolacie argumenty žalovaného dovolací súd uvádza, že za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalovaný sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožnil a to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv. Samotná skutočnosť, že dovolať so skutkovými a právnymi závermi súdov vyjadrenými v odôvodneniach rozhodnutí nesúhlasí a nestotožnil sa s nimi, nemôže odôvodniť prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne dožadovať sa ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, sp. zn. I. ÚS 50/04, sp. zn. I. ÚS 98/97, sp. zn. II. ÚS 3/97 a sp. zn. II. ÚS 251/03).

51. Najvyšší súd preto dovolanie žalovaného, v ktorom namietal procesné vady konania podľa ustanovenia § 420 písm. e) a f) CSP odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP.

52. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

53. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.